

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ परिघंसमादायस्थितो देवांतकः ॥ दोभ्यां गिरिं समुद्रमथने मंदरगिरिपरिगृह्यस्थितस्य विष्णोर्वपुर्विडंबयन्विरराजेत्यनुकर्षः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अमरावत्याः सुरा

सरराजरथेतस्मिन् राजसूनुर्महाबलः ॥ वृत्तौ नैर्ऋतशार्दूलैर्वज्रपाणिरिवामरैः ॥ २९ ॥ हयमुच्चैः श्रवप्रख्यं श्वेतं कनकभूषणं ॥ मनो
जवं महाकायमारुरोहनरांतकः ॥ ३० ॥ गृहीत्वा प्रासमुल्काभं विरराजनरांतकः ॥ शक्तिमादाय तेजस्वी गुहः शिखिगतो यथा ॥ ३१ ॥
देवांतकः समादाय परिघं हेमभूषणं ॥ परिगृह्य गिरिं दोभ्यां वपुर्विष्णोर्विडंबयन् ॥ ३२ ॥ महापार्श्वो महातेजा गदामादाय वीर्यवान् ॥
विरराजगदापाणिः कुबेर इव संयुगे ॥ ३३ ॥ ते प्रतस्तुर्महात्मानोऽमरावत्याः सुरा इव ॥ तान् गजैश्चतुरंगैश्चरथैश्चांबुदनिस्वनैः ॥ ३४ ॥ अ
नूपेतुर्महात्मानो राक्षसाः प्रवरा युधाः ॥ ते विरेजुर्महात्मानः कुमाराः सूर्यवर्चसः ॥ ३५ ॥ किरीटिनः श्रिया जुष्टा ग्रहादीना इवांबरे ॥ प्रगृ
हीता वभौतेषां वस्त्राणामावलिः शिवा ॥ ३६ ॥ शरदभ्रप्रतीकाशाहंसावलिरिवांबरे ॥ मरणं वापि निश्चित्य शत्रूणां वापराजयं ॥ ३७ ॥
इति कृत्वा मतिवीराः संजग्मुः संयुगार्थिनः ॥ जगर्जुश्च प्रणेदुश्च चिक्षिपुश्चापिसायकान् ॥ ३८ ॥ जगद्गुश्च महात्मानो निर्याता युद्धदुर्म
दाः ॥ क्ष्वेडितास्फोटितानां वै संच चालेव मेदिनी ॥ ३९ ॥ रक्षसां सिंहनादैश्च संस्फोटितमिवांबरं ॥ तेभिर्निष्क्रम्य मुदिताराक्षसेन्द्रा महा
बलाः ॥ ४० ॥ ददृशुर्वानरा नीकं समुद्यतशिलानगं ॥ हरयोपि महात्मानो ददृशु राराक्षसंबलं ॥ ४१ ॥ हस्त्यश्वरथसंबाधं किं किणीशतनादि
तं ॥ नीलजीमूतसंकाशं समुद्यतमहायुधं ॥ ४२ ॥ दीप्तानलरविप्रख्यैर्नैर्ऋतैः सर्वतो वृतं ॥ तदृष्ट्वा बलमायांतं लब्धलक्षाः प्लवंगमाः ॥ ४३ ॥

इव लंकायाः प्रतस्तुरित्यन्वयः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ निश्चित्य निश्चयेन मरणं शत्रुपराजयं वा करिष्याम इति शेषः ॥ ३७ ॥ चिक्षिपुः शत्रुविषयाक्षेपं वचनान्युचुः ॥ सा
यकानित्यस्य जगद्गुरित्यनेनान्वयः ॥ ३८ ॥ क्ष्वेडितास्फोटितानां च तैरित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ समुद्यतशिलानगं समुद्यताः शिलानगा वक्षाश्च येन तत् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥